

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2008/56/EB

2008 m. birželio 17 d.

nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Viduržemio jūros, Baltijos jūros, Juodosios jūros ir šiaurės rytų Atlanto vandenyno vandenys, taip pat Azorų, Madeiros ir Kanarų salas supantys vandenys priklauso Europos Sąjungos valstybių narių jurisdikcijoje esantiems jūrų vandenims, į kuriuos jos turi suverenias teises.

(2) Akivaizdu, kad pavojus natūraliems jūrų ištekliams bei jūrų ekologinių paslaugų paklausai dažnai yra pernelyg dideli ir kad Bendrijai reikia sumažinti savo poveikį jūrų vandenyse, nepaisant šio poveikio pasireiškimo vietos.

(3) Jūrų aplinka yra vertingas paveldas, kuris turi būti saugomas, puoselėjamas ir, jei įmanoma, atkuriamas, siekiant galutinio tikslo – išlaikyti biologinę įvairovę ir užtikrinti įvairius ir dinamiškus vandenynus ir jūras, kurie būtų švarūs, palankūs sveikatai ir produktyvūs. Šiuo atžvilgiu ši direktyva turėtų tapti Europos Sąjungos būsimo jūrų politikos aplinkosaugos ramsčiu ir šia direktyva turėtų, *inter alia*, būti skatinamas aplinkos apsaugos aspektų įtraukimas į visas reikiamas politikos sritis.

(4) Vadovaujantis 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB, nustatančiu šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁴⁾, buvo sukurta teminė strategija dėl jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo, kurios bendras tikslas – tausojančio jūrų naudojimo skatinimas ir jūrų ekosistemų išsaugojimas.

(5) Rengiant ir įgyvendinant strategiją turėtų būti siekiama išsaugoti ekosistemas. Šis požiūris turėtų būti taikomas saugomoms teritorijoms ir apimti visas žmogaus veiklos sritis, darančias poveikį jūrų aplinkai.

(6) Jūrų saugomų teritorijų nustatymas, įskaitant jau nurodytas teritorijas arba teritorijas, kurios turi būti nurodytos, 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvoje 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽⁵⁾ (toliau – Buveinių direktyva), 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvoje 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽⁶⁾ (toliau – Paukščių direktyva), ir tarptautinėse arba regioninėse sutartyse, kurių šalimis yra Europos bendrija arba atitinkamos valstybės narės, – svarbus įnašas, padėsiantis pasiekti gerą aplinkos būklę pagal šią direktyvą.

⁽¹⁾ OL C 185, 2006 8 18, p. 20.

⁽²⁾ OL C 206, 2006 8 29, p. 5.

⁽³⁾ 2006 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 314 E, 2006 12 21, p. 86) ir 2007 m. liepos 23 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 242 E, 2007 10 16, p. 11) ir 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. gegužės 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/105/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 368).

⁽⁶⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/105/EB.

- (7) Minėtųjų saugomų teritorijų nustatymas pagal šią direktyvą bus svarbus etapas siekiant įvykdyti išpareigojimus, priimtus Pasaulio vadovų susitikime tvariojo vystymosi klausimais ir pagal Biologinės įvairovės konvenciją, patvirtintą Tarybos sprendimu 93/626/EEB ⁽¹⁾, ir prisidėti prie nuoseklių ir tipinių saugomų jūrų teritorijų tinklų kūrimo.
- (8) Taikant ekosistemomis grįstą žmogaus veiklos valdymo metodą, tuo pačiu sukuriant sąlygas tausiam jūrų prekių ir paslaugų naudojimui, pirmenybė turėtų būti teikiama tam, kad būtų siekiama geros Bendrijos jūrų aplinkos būklės arba ji būtų išlaikoma, tęsiama jos apsauga ir saugojimas bei užkertamas kelias tolesniam blogėjimui.
- (9) Tam, kad būtų pasiekti tie tikslai, būtina turėti skaidrią ir darnią teisės aktų sistemą. Ši sistema turėtų padidinti skirtingų politikos krypčių nuoseklumą ir paskatinti aplinkosaugos klausimų integravimą į kitas politikos kryptis, pavyzdžiui, į bendrą žuvininkystės politiką, bendrą žemės ūkio politiką ir kitas atitinkamas Bendrijos politikos sritis. Teisės aktų sistema turėtų sudaryti visapusišką veiksmų pagrindą ir sąlygas, kad vykdomi veiksmai būtų suderinti, nuoseklūs ir tinkamai sujungti su veiksmais pagal kitus Bendrijos teisės aktus bei tarptautinius susitarimus.
- (10) Bendrijos jūrų aplinką sudarančių įvairių jūrų regionų ar paregionių sąlygos, problemos ir poreikiai yra skirtingi, todėl reikalingi skirtingi ir konkretūs sprendimai. Į tą įvairovę turėtų būti atsižvelgiama visuose jūrų strategijų rengimo etapuose, ypač rengiant, planuojant ir įgyvendinant priemones, kad būtų pasiekta gera Bendrijos jūrų aplinkos būklė jūrų regionų ir paregionių lygmeniu.
- (11) Todėl kiekviena valstybė narė turėtų vystyti jai priklausančių jūros vandenų jūrų strategiją, kurioje atsižvelgiama į bendrą atitinkamo jūrų regiono perspektyvą, nors ji ir skirta saviems vandenims. Jūrų strategijomis turėtų būti pasiekta, kad būtų vykdomos priemonių programos, skirtos gerai ekologiškai būklei pasiekti. Tačiau neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi konkrečių priemonių, kai nėra rimto pavojaus jūrų aplinkai arba kai sąnaudų būtų pernelyg didelės palyginti su jūrų aplinkai gresiančiu pavojumi, jei visi sprendimai nesiimti veiksmai yra tinkamai pagrįžiami.
- (12) Pakrančių vandenys, įskaitant atitinkamą jūros dugną ir po juo esantį gruntą, – neatskiriama jūrų aplinkos dalis, taigi jiems turi būti taikoma ši direktyva, bet tik tiek, kiek tai susiję su konkrečiais jūrų aplinkos būklės elementais, kuriems netaikoma 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽²⁾, ar kiti Bendrijos teisės aktai, kad būtų galima užtikrinti papildomumą, kartu vengiant nereikalingo dubliavimo.
- (13) Dėl tarpvalstybinio jūrų aplinkos pobūdžio valstybės narės turėtų bendradarbiauti, kad užtikrintų suderintą kiekvienam jūrų regionui ar paregioniui skirtų jūrų strategijų rengimą. Kadangi jūrų regionai ar paregioniai iš dalies priklauso ir kitoms valstybėms narėms, ir trečiojioms šalims, valstybės narės turėtų kiek galėdamos stengtis užtikrinti tikslų visų atitinkamų valstybių narių ir trečiųjų šalių veiklos derinimą. Jei tikslinga ir tinkama, tokiam koordinavimui užtikrinti turėtų būti naudojamos jau esančios institucinės struktūros, įsteigtos jūrų regionuose ar paregioniuose, visų pirma regioninės jūrų konvencijos.
- (14) Valstybės narės, turinčios sienas tame pačiame jūrų regione ar paregionyje, kuriam taikoma ši direktyva, jei jūros būklės lygis yra toks kritinis, kad reikalingi skubūs veiksmai, turėtų siekti susitarti dėl veiksmų plano ir dėl paankstinto priemonių programos įsigaliojimo. Tokiais atvejais Komisijos reikėtų prašyti apsvarstyti, ar remti valstybių narių didesnes pastangas, kai siekiama gerinti jūrų aplinką, atitinkamą regioną padarant bandomuoju projektu.
- (15) Ne visos valstybės narės turi jūrų vandenį, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, todėl šios direktyvos nuostatos, kurios skirtos išimtinai jūrų vandenį turinčioms valstybėms narėms, turėtų būti taikomos tik toms valstybėms narėms.
- (16) Kadangi bendradarbiavimui ir koordinavimui pasiekti būtini veiksmai tarptautiniu lygmeniu, šia direktyva turėtų būti toliau stiprinamas Bendrijos ir valstybių narių veiklos nuoseklumas pagal tarptautinius susitarimus.

⁽¹⁾ OL L 309, 1993 12 13, p. 1.

⁽²⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2008/32/EB (OL L 81, 2008 3 20, p. 60).

- (17) Bendrija ir jos valstybės narės yra Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS), patvirtintos 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimu 98/392/EB dėl Europos bendrijos Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos, ir 1994 m. liepos 28 d. Susitarimo, susijusio su jos XI dalies įgyvendinimu, patvirtinimo⁽¹⁾, šalys. Todėl šioje direktyvoje reikėtų visapusiškai atsižvelgti į Bendrijos ir jos valstybių narių išpareigojimus pagal tuos susitarimus. Be nuostatų, taikomų šalių jūrų vandenims, UNCLOS apima bendruosius išpareigojimus užtikrinti, kad veikla, kuriai taikoma šalies jurisdikcija arba kurią šalis kontroliuoja, nedarytų žalos už minėtosios šalies jūrų vandenų ribos, ir vengti žalos ar pavojaus pernešimo iš vienos srities į kitą, arba vienos rūšies taršos pakeitimo kitos rūšies tarša.
- (18) Šia direktyva taip pat turėtų būti paremta Bendrijos užimta tvirta pozicija dėl biologinės įvairovės nykimo sustabdymo, užtikrinant jūrų biologinę įvairovę išsaugantį ir tausojantį naudojimą, bei dėl saugomų jūrų rajonų pasaulinio tinklo sukūrimo iki 2012 m. Be to, ja turėtų būti prisidėta prie Biologinės įvairovės konvencijos šalių septintosios konferencijos tikslų įgyvendinimo; konferencija priėmė nuodugnią jūrų ir pakrančių biologinės įvairovės darbo programą, kurioje užsibrėžiama daug tikslų, uždavinių ir veiksmų, skirtų sustabdyti biologinės įvairovės nykimą nacionaliniu, regioniniu ir pasauliniu mastu bei užtikrinti jūrų ekosistemų gebėjimą užtikrinti prekių ir paslaugų teikimą, bei saugomų rajonų darbo programą, kurios tikslas – iki 2012 m. įsteigti ekologiniu požiūriu pavyzdines saugomų jūrų rajonų sistemas ir jas išlaikyti. Vykdydamos pareigą nustatyti „Natura 2000“ vietoves pagal Paukščių direktyvą ir Buveinių direktyvą, valstybės narės daug prisidės prie šio proceso.
- (19) Šia direktyva turėtų būti padedama vykdyti Bendrijos ir valstybių narių pareigas ir kitus svarbius išpareigojimus pagal kelis kitus atitinkamus tarptautinius susitarimus, susijusius su jūrų aplinkos apsauga nuo taršos: Baltijos jūros baseino jūrinės aplinkos apsaugos konvenciją, patvirtintą Tarybos sprendimu 94/157/EB⁽²⁾, Tarybos sprendimu 98/249/EB⁽³⁾, įskaitant jos naująjį V priedą dėl jūros rajono ekologinių sistemų ir biologinės įvairovės apsaugos bei išsaugojimo ir atitinkamą 3 priedėlį, patvirtintus Tarybos sprendimu 2000/340/EB⁽⁴⁾, Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos konvenciją, patvirtintą Tarybos sprendimu 77/585/EEB⁽⁵⁾, ir jos 1995 m. pakeitimais, patvirtintais Tarybos sprendimu 1999/802/EB⁽⁶⁾, ir jos Protokolą dėl Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos iš sausumoje esančių šaltinių, patvirtintą Tarybos sprendimu 83/101/EEB⁽⁷⁾, ir jos 1996 m. pakeitimais, patvirtintais Tarybos sprendimu 1999/801/EB⁽⁸⁾. Šia direktyva taip pat turėtų būti padedama vykdyti valstybių narių pareigas, numatytas Juodosios jūros apsaugos nuo taršos konvencijoje, pagal kurią jos išpareigojo saugoti jūrų aplinką nuo taršos ir prie kurios Bendrija dar nėra prisijungusi, bet dalyvauja joje kaip stebėtoja.
- (20) Reikėtų pakviesti trečiąsias šalis, kurioms priklauso to paties jūrų regiono arba pareigonio vandenys kaip ir valstybėms narėms, dalyvauti šioje direktyvoje nustatytoje procedūroje, taip sudarant sąlygas pasiekti gerą aplinkos būklę atitinkamame jūrų regione arba pareigonyje.
- (21) Siekiant šios direktyvos tikslų, būtina, kad būtų atsižvelgta į išsaugojimo tikslus, valdymo priemones ir stebėsenos bei vertinimo veiklas, nustatytas erdvės apsaugos priemonėms, pvz., specialioms draustinėms, specialioms saugomoms teritorijoms ar saugomiems jūrų rajonams.
- (22) Taip pat reikėtų atsižvelgti į biologinę įvairovę ir jūrų mokslinių tyrimų, susijusių giliųjų vandenų aplinką, potencialą.
- (23) Kadangi pagal jūrų strategijas vykdomos priemonių programos bus veiksmingos tik tada, jeigu bus parengtos remiantis tvirtomis žiniomis apie jūrų aplinkos būklę tam tikrame rajone ir kuo labiau pritaikytos prie atitinkamų vandenų poreikių kiekvienos valstybės narės atveju ir atsižvelgiant į bendrą atitinkamo jūrų regiono ar pareigonio perspektyvą, turėtų būti numatyti nacionaliniu lygiu parengti atitinkamą sistemą, apimančią ir jūrų tyrimo bei stebėsenos operacijas, skirtą formuoti informaciją pagrįstą politiką. Bendrijos lygmeniu parama su tuo susijusiems tyrimams turėtų būti nuolat įtvirtinama moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai skirtos politikos kryptyse. Svarbus žingsnis šia kryptimi buvo žengtas skyrus deramą dėmesį jūrų aplinkos klausimams Septintojoje bendrojoje mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos programoje.

(1) OL L 179, 1998 6 23, p. 1.

(2) OL L 73, 1994 3 16, p. 19.

(3) OL L 104, 1998 4 3, p. 1.

(4) OL L 118, 2000 5 19, p. 44.

(5) OL L 240, 1977 9 19, p. 1.

(6) OL L 322, 1999 12 14, p. 32.

(7) OL L 67, 1983 3 12, p. 1.

(8) OL L 322, 1999 12 14, p. 18.

- (24) Pradėdamos rengti priemonių programas valstybės narės visame jūrų regione ar paregionyje turėtų atlikti savo jūrų vandenų ypatybių ar savybių ir pavojų bei poveikio jiems analizę ir nustatyti svarbiausius pavojus bei poveikį tiems vandenims, taip pat atlikti ekonominę ir socialinę jų naudojimo bei išlaidų, patiriamų dėl jūrų aplinkos blogėjimo, analizę. Savo analizių pagrindu jos gali naudoti pagal regionines jūrų konvencijas jau atliktus įvertinimus.
- (25) Remdamosi tokia analize, valstybės narės tuomet turėtų nustatyti savo jūrų vandenų geros aplinkos būklės požymius. Todėl tikslinga numatyti kriterijų ir metodinių standartų parengimą, siekiant užtikrinti nuoseklumą ir sudaryti sąlygas lyginti jūrų regionus arba paregionius, atsižvelgiant į juose pasiektą gerą aplinkos būklę. Šis darbas turėtų būti vykdomas dalyvaujant visoms suinteresuotoms šalims.
- (26) Kitas žingsnis siekiant geros aplinkos būklės turėtų būti aplinkos apsaugos tikslų nustatymas ir nuolatiniam vertinimui skirtų stebėsenos programų parengimas, kad atitinkamų jūrų vandenų būklė būtų nuolat vertinama.
- (27) Valstybės narės turėtų po to parengti ir įgyvendinti priemonių programas, skirtas atitinkamų vandenų gerai aplinkos būklei pasiekti arba išlaikyti, laikydamosi galiojančių Bendrijos ir tarptautinių reikalavimų bei atsižvelgdamos į atitinkamo jūrų regiono ar paregionio poreikius. Šios priemonės turėtų būti rengiamos remiantis atsargumo principu, prevencinių veiksmų principu, principu, kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisyta prie taršos šaltinių, ir principu „moka teršėjas“.
- (28) Tikslinga, kad valstybės narės imtųsi pirmiau nurodytų veiksmų, atsižvelgiant į tikslumo poreikį. Atsižvelgiant į tai, kad, siekiant užtikrinti veiksmų Bendrijos mastu ir pagal išipareigojimus pasauliniu mastu nuoseklumą, svarbu, kad valstybės narės Komisijai praneštų apie atliktus veiksmus tam, kad Komisija galėtų įvertinti veiksmų nuoseklumą visame atitinkamame jūrų regione ar paregionyje ir prirėkus pateikti gaires dėl galimų būtinų pakeitimų.
- (29) Valstybės narės turėtų imtis priemonių, būtinų gerai ekologiškai būklei jūrų aplinkoje pasiekti arba išlaikyti.
- Tačiau reikėtų pripažinti, kad pasiekti arba išlaikyti gerą aplinkos būklę, atsižvelgiant į kiekvieną elementą, visuose jūrų vandenyse iki 2020 m. gali būti neįmanoma. Taigi, teisingumo ir įgyvendinamumo sumetimais yra tikslinga numatyti tuos atvejus, kai valstybė narė negalėtų pasiekti nustatyto aplinkos apsaugos tikslų siekiamo lygio, arba pasiekti geros aplinkos būklės ar šią būklę išlaikyti.
- (30) Todėl reikėtų numatyti du specialius atvejus. Pirmasis specialus atvejis susijęs su situacija, kai valstybė narė negali pasiekti savo aplinkos apsaugos tikslų dėl veiksmų arba neveiklumo, už kuriuos atitinkama valstybė narė nėra atsakinga, arba dėl natūralių priežasčių ar *force majeure*, arba dėl veiksmų, kurių ėmėsi pati valstybė narė dėl pagrindinio viešojo intereso, kuris yra reikšmingesnis nei neigiamas poveikis aplinkai, arba todėl, kad gamtos sąlygos neleidžia laiku pagerinti jūrų vandenų būklės. Atitinkama valstybė narė turėtų pagrįsti, kodėl ji mano, kad susidurta su tokiu specialiu atveju, ir turėtų nustatyti atitinkamą teritoriją bei imtis atitinkamų *ad hoc* priemonių, kad būtų ir toliau siekiama aplinkos apsaugos tikslų, užkirstas kelias tolesniam paveiktų jūrų vandenų būklės blogėjimui ir sušvelnintas nepalankus poveikis atitinkamame jūrų regione ar paregionyje.
- (31) Antrasis specialus atvejis susijęs su situacija, kai valstybė narė nustato problemą, darančią poveikį jai priklausančių, netgi galbūt viso atitinkamo jūrų regiono ar paregionio jūrų vandenų aplinkos būklei, tačiau negali problemas spręsti priemonėmis, kurių imamasi nacionaliniu lygmeniu, arba kuri yra susijusi su kita Bendrijos politikos kryptimi ar tarptautiniu susitarimu. Tokiu atveju turėtų būti nustatyta, kad Komisija būtų atitinkamai informuojama laikantis pranešimo apie priemonių programas tvarkos, ir tada, kai reikalingi Komisijos veiksmai, pateikiamos atitinkamos rekomendacijos Komisijai ir Tarybai.
- (32) Tačiau specialiais atvejais numatytas lankstumas turėtų būti kontroliuojamas Bendrijos lygiu. Todėl pirmuoju specialiu atveju tikslinga, kad būtų tinkamai atsižvelgta į bet kokių vykdomų *ad hoc* priemonių veiksmingumą. Be to, tais atvejais, kai valstybė narė imasi veiksmų vadoaudamasi daug svarbesniu viešuoju interesu, Komisija turėtų įvertinti, ar tų veiksmų nulemti bet kokie jūrų aplinkos pakeitimai ar modifikacijos visiškai nesunaikina geros aplinkos būklės arba netrukdo jos siekti atitinkamame jūrų regione arba paregionyje, arba kitų valstybių narių jūrų vandenyse. Komisija turėtų pateikti gaires dėl galimų būtinų pakeitimų, jei ji mano, kad numatytos priemonės nėra pakankamos ar tinkamos tam, kad būtų užtikrinti nuoseklūs veiksmai atitinkamame jūros regione ar paregionyje.

- (33) Antruoju specialiu atveju Komisija turėtų apsvarstyti klausimą ir atsakyti per šešis mėnesius. Kur tinkama, Komisija turėtų atsižvelgti į atitinkamos valstybės rekomendacijas, pateikdama su tuo susijusius pasiūlymus Europos Parlamentui ir Tarybai.
- (34) Atsižvelgiant į dinamišką jūrų ekosistemų pobūdį ir jų natūralų kintamumą bei į tai, kad joms kylantys pavojai ir poveikis gali skirtis atsižvelgiant į žmogaus veiksmų modelio raidą ir į klimato kaitos poveikį, būtina pripažinti, kad sprendimas dėl geros aplinkos būklės gali būti ilgainiui tikslinamas. Atitinkamai tikslinga, kad jūrų aplinkos apsaugos ir valdymo priemonių programos būtų lanksčios ir pritaikomos bei būtų atsižvelgiama į mokslo bei technologijų raidą. Todėl turėtų būti numatytas nuolatinis jūrų strategijų atnaujinimas.
- (35) Taip pat reikėtų numatyti, kad priemonių programos ir jų atnaujintos versijos būtų skelbiamos ir kad Komisijai būtų teikiamos tarpinės ataskaitos, apibūdinančios tų programų įgyvendinimo pažangą.
- (36) Siekiant užtikrinti aktyvų plačiosios visuomenės dalyvavimą rengiant, įgyvendinant ir atnaujinant jūrų strategijas, reikėtų numatyti, kad visuomenė būtų tinkamai informuojama apie skirtingus jūrų strategijų aspektus arba atitinkamą jų atnaujinimą bei paprašius tinkamai informuojama apie tai, kuo buvo naudotasi rengiant jūrų strategijas, laikantis Bendrijos teisės aktų dėl galimybės visuomenei susipažinti su informacija apie aplinkos apsaugą.
- (37) Komisija turėtų pateikti pirmąją šios direktyvos įgyvendinimo įvertinimo ataskaitą per dvejus metus nuo tada, kai gaunamos visos priemonių programos ir, bet kuriuo atveju, ne vėliau kaip 2019 m. Tolesnės Komisijos ataskaitos turėtų būti skelbiamos kas šešerius metus.
- (38) Turėtų būti numatyta priimti metodinius jūrų aplinkos būklės vertinimo, stebėsenos, aplinkos apsaugos tikslų standartus ir techninius formatus, naudojamus perduodant ir apdorojant duomenis, pagal 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB, sukuriančią Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) ⁽¹⁾.
- (39) Priemonių, reglamentuojančių žuvininkystės valdymą, galima imtis pagal bendrą žuvininkystės politiką, kaip nustatyta 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽²⁾, ir remiantis mokslinėmis konsultacijomis, kad būtų paremtas pasiekimas tikslų, nurodytų šioje direktyvoje, įskaitant visišką žvejybos uždraudimą tam tikrose teritorijose, siekiant sudaryti sąlygas, kad būtų išsaugota ir atkurta ekosistemų vientisumas, struktūra ir funkcijos, ir, jei tinkama, siekiant, *inter alia*, apsaugoti neršyklas, veisimosi ir maitinimosi vietas. Euratomo sutarties 30 ir 31 straipsniai reglamentuoja dėl radioaktyviųjų medžiagų naudojimo susidarantią spinduliuotę ir emisijos kontrolę, todėl ji neturėtų būti nagrinėjama šioje direktyvoje.
- (40) Bendrojoje žuvininkystės politikoje, įskaitant jos ateities reformą, turėtų būti atsižvelgta į žvejybos poveikį aplinkai ir į šios direktyvos tikslus.
- (41) Tuo atveju, kai valstybės narės mano, kad veiksmai pirmiau minėtose srityse arba kitose srityse, susijusiose su kita Bendrijos politikos kryptimi arba tarptautiniu susitarimu, yra pageidautini, jos turėtų pateikti atitinkamas rekomendacijas dėl Bendrijos veiksmų.
- (42) Bendrijos institucijos turėtų įvertinti didelį susirūpinimą keliančias ekologines problemas, ypač atsiradusias dėl klimato kaitos, susijusias su Arkties vandenimis, Bendrijai ypač svarbia kaimynine jūrų aplinka, ir galėtų paraginti imtis veiksmų Arkties aplinkos apsaugai užtikrinti.
- (43) Kadangi šios direktyvos tikslų, būtent jūros aplinkos apsaugos ir išsaugojimo, jos būklės blogėjimo prevencijos ir, jei įmanoma, tos aplinkos atkūrimo rajonuose, kuriuose ši aplinka yra neigiamai paveikta, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl šios direktyvos masto bei poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (44) Valstybių narių priemonių programos ir tolesni veiksmai turėtų būti grindžiami ekosistemomis grįstu žmogaus veiklos valdymo metodu bei Sutarties 174 straipsnyje nurodytais principais, visų pirma atsargumo principu.

⁽¹⁾ OL L 108, 2007 4 25, p. 1.

⁽²⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 865/2007 (OL L 192, 2007 7 24, p. 1).

- (45) Šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje⁽¹⁾, visų pirma jos 37 straipsnyje, kuriuo siekiama skatinti integruoti į Sąjungos politiką aukšto lygio aplinkos apsaugą ir aplinkos kokybės gerinimą laikantis tvaraus vystymosi principo.
- (46) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.
- (47) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus pritaikyti šios direktyvos III, IV ir V priedus, atsižvelgiant į mokslo ir techninę pažangą. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, jos turi būti patvirtintos pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu, numatytą Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje.
- (48) Komisijai taip pat reikėtų suteikti įgaliojimus nustatyti kriterijus ir metodinius standartus valstybėms narėms naudoti bei patvirtinti stebėsenos ir vertinimo specifikacijas bei standartizuotus metodus. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu, numatytą Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

- Šia direktyva nustatomi pagrindai, kuriuos taikydamos valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, skirtų pasiekti arba išlaikyti gerai jūrų aplinkos būklei ne vėliau kaip iki 2020 m.
- Šiuo tikslu parengiamos ir įgyvendinamos jūrų strategijos, siekiant:
 - apsaugoti ir išsaugoti jūrų aplinką, neleisti blogėti jos būklei ir, jei įmanoma, atkurti jūrų ekosistemas teritorijose, kuriose ši aplinka neigiamai paveikta;

⁽¹⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- užkirsti kelią patekimui į jūrų aplinką ir ją mažinti, siekiant palaipsniui mažinti taršą, kaip apibrėžta 3 straipsnio 8 dalyje, jog būtų užtikrinta, kad jūrų biologinei įvairovei, jūrų ekosistemos, žmogaus sveikatai ar teisėtam naudojimuisi jūromis nebūtų poveikio ar didelės rizikos.

3. Jūrų strategijose žmogaus veiklos valdymui taikomas ekosistemomis pagrįstas metodas, užtikrinant, kad bendras šios veiklos sudaromas spaudimas neperaugtų lygio, suderinamo su geros ekologinės būklės pasiekimu, ir kad nebūtų pakenkta jūrų ekosistemų pajėgumui reaguoti į žmonių sukeltus pasikeitimus, tuo pačiu sukuriant sąlygas, kad dabartinės ir būsimos kartos galėtų tvariai naudoti jūrų išteklius ir naudotis jūrų paslaugomis.

4. Šia direktyva prisidedama prie įvairių politikos krypčių, susitarimų ir teisėkūros priemonių, turinčių poveikio jūrų aplinkai, darnos ir siekiama užtikrinti aplinkosaugos klausimų integravimą į jas.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems jūrų vandenims, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalyje, ir joje atsižvelgiama į tarptautinį poveikį trečiųjų šalių, esančių tame pačiame jūrų regione ar pareigonyje, jūrų aplinkos kokybei.

2. Ši direktyva netaikoma veiklai, kurios pagrindinis tikslas – gynyba ar nacionalinis saugumas. Tačiau valstybės narės siekia užtikrinti, kad tokia veikla būtų vykdoma taip, kad, kiek tai pagrįsta ir įmanoma, ji būtų suderinta su šios direktyvos tikslais.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

1) jūrų vandenys – tai:

- vandenys, jūros dugnas ir po juo esantis gruntas, jūros pusėje nuo pagrindinės linijos, nuo kurios matuojamas teritorinių vandenų plotis, besitęsiantys iki toliausios ribos tos teritorijos, kuri priklauso valstybių narių jurisdikcijai ir (arba) kurioje ji vykdo jurisdikciją pagal UNCLOS, išskyrus vandenį, esančius greta Sutarties II priede išvardytų šalių ir teritorijų, bei Prancūzijos užjūrio departamentų ir kolektyvinių darinių; ir

- b) pakrančių vandenys, kaip apibrėžiama Direktyvoje 2000/60/EB, jų dugnas ir po juo esantis gruntas, įtraukiami tik tiek, kiek tai yra susiję su konkrečiais jūrų aplinkos apsaugos elementais, kuriems nėra taikoma minėtoji direktyva arba kiti Bendrijos teisės aktai;
- 2) jūrų regionas – 4 straipsnyje nurodytas jūrų regionas. Jūrų regionai ir jų paregionai paskirti siekiant palengvinti šios direktyvos įgyvendinimą ir yra nustatyti atsižvelgiant į hidrologinius, okeanografinius ir biogeografinius bruožus;
- 3) jūrų strategija – strategija, kurią reikia parengti kiekvienam atitinkamam jūrų regionui ar paregionui ir jame įgyvendinti, kaip nustatyta 5 straipsnyje;
- 4) aplinkos būklė – bendra jūrų vandenų aplinkos būklė, atsižvelgiant į juos sudarančių jūrų ekosistemų struktūrą, funkciją ir procesus bei natūralius fiziografinius, geografinius, biologinius, geologinius ir klimato veiksnius bei fizines, akustines ir chemines sąlygas, taip pat susidariusias dėl žmogaus veiklos atitinkamoje teritorijoje ar už jos ribų;
- 5) gera aplinkos būklė – jūros vandenų aplinkos būklė, kai tie vandenys sudaro ekologiniu požiūriu įvairius ir dinamiškus vandenynus bei jūras, kurie yra švarūs, sveiki ir produktyvūs jiems būdingomis sąlygomis, o jūrų aplinkos naudojimas neperžengia tausaus naudojimo lygio, ir tokiu būdu išsaugomas potencialas ja naudotis dabartinėms ir būsimoms kartoms, t. y.:
- a) sudėtinių jūros ekosistemų struktūra, funkcijos ir procesai, kartu su susijusiais fiziografiniais, geografiniais, geologiniais ir klimato veiksniais sudaro sąlygas pilnaverčiam tų ekosistemų funkcionavimui ir palaiko jų atsparumą žmogaus sukeltiems aplinkos pokyčiams. Jūrų rūšys ir buveinės yra apsaugotos, užkirstas kelias žmogaus sukeltam biologinės įvairovės nykimui, o įvairių biologinių komponentų funkcionavimas yra subalansuotas;
- b) ekosistemų hidromorfologinės, fizinės ir cheminės savybės, įskaitant tas savybes, kurios yra susiformavusios dėl žmogaus veiklos atitinkamoje teritorijoje, palaiko pirmiau aprašytas ekosistemas. Antropogeninis medžiagų ir energijos, įskaitant triukšmą, patekimas į jūros aplinką nesukelia taršos poveikio.
- Gera aplinkos būklė nustatoma jūrų regiono ar paregionio lygmeniu kaip nurodyta 4 straipsnyje, remiantis I priede pateiktais kokybiniais deskriptoriais. Siekiant geros aplinkos būklės taikomas ekosistemomis pagrįstas prisitaikomasis valdymas;
- 6) kriterijai – saviti techniniai bruožai, glaudžiai susieti su kokybiniais deskriptoriais;
- 7) aplinkosaugos tikslas – kokybinis ar kiekybinis teiginys apie pageidautiną įvairių jūros vandenų komponentų būklę, pavojus ir poveikį šiems vandenims, atsižvelgiant į kiekvieno jūrų regiono ar paregionio aplinkosaugos tikslus. Aplinkosaugos tikslai nustatomi pagal 10 straipsnį;
- 8) tarša – dėl žmogaus veiklos kylantis tiesioginis arba netiesioginis medžiagų ar energijos, taip pat žmogaus sukeliama jūrų povandeninio triukšmo patekimas į jūrų aplinką, kuris sukelia arba gali sukelti žalingą poveikį, pavyzdžiui, žalą gyviesiems ištekliams ir jūrų ekosistemoms, įskaitant biologinės įvairovės nykimą, pavojų žmogaus sveikatai, trukdžius jūrų veiklai, įskaitant žvejybą, turizmą ir poilsį bei kitą teisėtą naudojamąsi jūra, jūros vandens kokybės pablogėjimą naudojimui ir patogumų sumažėjimą arba apskirtai trukdžius tausiam jūrų prekių ir paslaugų naudojimui;
- 9) regioninis bendradarbiavimas – valstybių narių ir, kai įmanoma, tą patį jūrų regioną ar paregionį turinčių trečiųjų šalių bendradarbiavimas ir veiklos koordinavimas, siekiant parengti ir įgyvendinti jūrų strategijas;
- 10) regioninė jūrų konvencija – bet kuri tarptautinė konvencija ar tarptautinis susitarimas kartu su jų valdančiaisiais organais, kurie įsteigti siekiant apsaugoti 4 straipsnyje nurodytų jūrų regionų jūrų aplinką, pavyzdžiui, Konvencija dėl Baltijos jūros baseino jūros aplinkos apsaugos, Konvencija dėl Šiaurės Rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos ir Konvencija dėl Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos.

4 straipsnis

Jūrų regionai ir paregionai

1. Vykdydamos šioje direktyvoje nustatytas pareigas valstybės narės deramai atsižvelgia į tai, kad jų suverenitetui ar jurisdikcijai priklausantys jūrų vandenys sudaro neatskiriamą šių jūrų regionų dalį:

- a) Baltijos jūros;
- b) Šiaurės Rytų Atlanto vandenyno;
- c) Viduržemio jūros;
- d) Juodosios jūros.

2. Kad atsižvelgtų į tam tikro regiono specifiką, valstybės narės gali įgyvendinti šią direktyvą remdamosi 1 dalyje nurodytų jūrų vandenų padalijimais tinkamu lygiu, su sąlyga, kad tokių padalijimų ribos atitinka šiuos jūrų paregionius:

a) Šiaurės Rytų Atlanto vandenyne:

i) Didžioji Šiaurės jūra, įskaitant Kategato ir Lamanšo sąsiaurius;

ii) Keltų jūros;

iii) Biskajos įlanka ir Pirėnų pakrantė;

iv) Atlanto vandenyne – Makaronezijos biogeografinis regionas, vandenys, supantys Azorų, Madeiros ir Kanarų salas;

b) Viduržemio jūroje:

i) Vakarų Viduržemio jūra;

ii) Adrijos jūra;

iii) Jonijos jūra ir Centrinė Viduržemio jūra;

iv) Egėjo-Levanto jūra.

Valstybės narės apie bet kokius padalijimus praneša Komisijai iki 26 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytos datos, tačiau gali šiuos padalijimus peržiūrėti, kai bus atliktas 5 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodytas pradinis įvertinimas.

5 straipsnis

Jūrų strategijos

1. Kiekviena valstybė narė kiekvienam jūrų regionui ar paregionui parengia jūrų strategiją savo jūrų vandenims, laikydamosi veiksmų plano, pateikto 2 dalies a ir b punktuose.

2. Vieno jūrų regiono ar paregionio valstybės narės bendradarbiauja, kad kiekviename jūrų regione ar paregionyje būtų užtikrintas šios direktyvos tikslams pasiekti būtinų priemonių, visų pirma skirtingų a ir b punktuose nurodytų jūrų strategijų elementų, nuoseklumas ir koordinavimas visame atitinkamame jūrų regione ar paregionyje, vykdydamos toliau pateikiamą

veiksmų planą, dėl kurio atitinkamos valstybės narės stengiasi laikytis bendro požiūrio:

a) parengimas:

i) atitinkamų vandenų dabartinės aplinkos būklės ir žmogaus veiklos poveikio jų aplinkai pradinis įvertinimas, kuris turi būti baigtas iki 2012 m. liepos 15 d. pagal 8 straipsnį;

ii) atitinkamų vandenų geros aplinkos būklės nustatymas, kuris turi būti atliktas iki 2012 m. liepos 15 d. pagal 9 straipsnio 1 dalį;

iii) tam tikrų aplinkos apsaugos tikslų ir susijusių rodiklių nustatymas iki 2012 m. liepos 15 d. pagal 10 straipsnio 1 dalį;

iv) nuolatinio tikslų vertinimo ir atnaujinimo stebėsenos programos parengimas ir įgyvendinimas iki 2014 m. liepos 15 d. pagal 11 straipsnio 1 dalį, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose nurodyta kitaip;

b) priemonių programos:

i) priemonių programos, skirtos gerai aplinkos būklei pasiekti ar išlaikyti, parengiamos vėliausiai iki 2015 m. pagal 13 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis;

ii) i punkte numatytos programos pradedamos įgyvendinti ne vėliau kaip iki 2016 m. pagal 13 straipsnio 10 dalį.

3. Valstybės narės, turinčios sienas tame pačiame jūrų regione ar paregionyje, kuriam taikoma ši direktyva, jei jūros būklė yra tokio kritinio lygio, kad reikalingi skubūs veiksmai, nustato veiksmų planą pagal 1 dalį, kuris apima paankstintą priemonių, taip pat galimų griežtesnių priemonių programos įsigaliojimą, jei tai nekenkia gerai aplinkos būklei, kuri buvo pasiekta ar išlaikyta kitame jūrų regione ar paregionyje. Tokiais atvejais:

a) atitinkamos valstybės narės praneša Komisijai apie patikslintus terminus ir imasi atitinkamų veiksmų;

b) Komisijos prašoma apsvarstyti, ar teikti pagalbą valstybėms narėms, padidintiems pastangas pagerinti jūrų aplinką, atitinkamą regioną padarant bandomuoju projektu.

6 straipsnis

Regioninis bendradarbiavimas

1. Kad būtų užtikrintas 5 straipsnio 2 dalyje nurodytas koordinavimas, valstybės narės, jei tai įgyvendinama ir taikytina, naudoja esamas regioninio institucinio bendradarbiavimo struktūras, taip pat struktūras, įsteigtas pagal regionines jūrų konvencijas, taikomas tame jūrų regione arba paregionyje.

2. Siekdamas nustatyti ir įgyvendinti jūrų strategijas, kiekvieno jūrų regiono arba paregionio valstybės narės kiek galėdamos stengiasi koordinuoti savo veiksmus, panaudodamos atitinkamus tarptautinius forumus, įskaitant regioninių jūrų konvencijų mechanizmus ir struktūras, su trečiosiomis šalimis, turinčiomis suverenumą arba jurisdikciją to paties jūrų regiono arba paregionio vandenyse.

Šiame kontekste valstybės narės kiek įmanoma remiasi tinkamomis esamomis programomis ir veikla, vystomomis pagal tarptautiniais susitarimais, pavyzdžiui, regioninėmis jūrų konvencijomis, įsteigtas struktūras.

Atitinkamais atvejais, koordinavime ir bendradarbiavime dalyvauja visos valstybės narės, esančios jūrų regiono ar paregionio vandens baseine, įskaitant sausumos valstybes, siekiant sudaryti sąlygas tame jūrų regione ar paregionyje esančioms valstybėms narėms laikytis savo išpareigojimų pagal šią direktyvą, naudojant sukurtas bendradarbiavimo struktūras, nustatytas šioje direktyvoje ar Direktyvoje 2000/60/EB.

7 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės iki 2010 m. liepos 15 d. kiekvienam atitinkamam jūrų regionui arba paregionui paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas šiai direktyvai įgyvendinti joms priklausiančių jūrų vandenų atžvilgiu.

Iki 2011 m. sausio 15 d. valstybės narės pateikia Komisijai paskirtų kompetentingų institucijų sąrašą kartu su II priede išvardyta informacija.

Tuo pačiu metu valstybės narės nusiunčia Komisijai savo kompetentingų institucijų tose tarptautinėse organizacijose, kuriose jos dalyvauja ir kurios yra svarbios įgyvendinant šią direktyvą, sąrašą.

Valstybės narės, kurių teritorija yra kiekvieno jūrų regiono ar paregionio vandens baseine taip pat paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas vykdyti bendradarbiavimą ir koordinavimą, kaip nurodyta 6 straipsnyje.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus pagal 1 dalį pateiktos informacijos pasikeitimus per šešis mėnesius nuo to, kai toks pasikeitimas įsigalioja.

II SKYRIUS

JŪRŲ STRATEGIJOS: PARENGIMAS

8 straipsnis

Įvertinimas

1. Kiekvieno jūrų regiono ar paregionio atžvilgiu valstybės narės atlieka pradinį savo jūrų vandenų įvertinimą, atsižvelgdamos į esamus duomenis, jei tokių yra, kuris apima:

a) tų vandenų pagrindinių ypatybių ir savybių bei esamos aplinkos būklės analizę, pagrįstą orientaciniais III priedo 1 lentelėje pateiktais aspektų sąrašais, ir apimančią fizines ir chemines savybes, buveinių tipus, biologines savybes bei hidromorfologiją;

b) vyraujančių problemų ir poveikio, įskaitant žmogaus veiklą, tų vandenų aplinkos būklei analizę, kuri:

i) yra pagrįsta orientaciniais III priedo 2 lentelėje pateiktais aspektų sąrašais, ir apima kokybinį bei kiekybinį įvairių problemų derinį, taip pat pastebimas tendencijas;

ii) apima pagrindinį kaupiamąjį ir sąveikųjį poveikį; ir

iii) kurioje atsižvelgiama į susijusius vertinimus, kurie buvo parengti pagal esamus Bendrijos teisės aktus;

c) ekonominę ir socialinę tų vandenų naudojimo ir dėl jūrų aplinkos blogėjimo kylančių išlaidų analizę.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytas analizes atsižvelgiama į su pakrančių, tarpiniais ir teritoriniais vandenimis susijusius aspektus, kuriems taikomos esamų Bendrijos teisės aktų, ypač Direktyvos 2000/60/EB, atitinkamos nuostatos. Jose taip pat atsižvelgiama į kitus susijusius įvertinimus, pavyzdžiui, bendrai atliktus pagal regionines jūrų konvencijas, arba jais remiamasi tam, kad būtų parengtas išsamus jūrų aplinkos būklės įvertinimas.

3. Valstybės narės, rengdamos vertinimus pagal 1 dalį, bendradarbiauja, kaip numatyta 5 ir 6 straipsniuose, ir deda visas pastangas, siekdamos užtikrinti, kad:

a) vertinimo metodai jūrų regione ar paregionyje būtų suderinti;

b) būtų atsižvelgiama į tarpvalstybinį poveikį ir veiksnius.

9 straipsnis

Geros aplinkos būklės nustatymas

1. Remdamosi pagal 8 straipsnio 1 dalį atliktu pradiniu įvertinimu valstybės narės kiekvienam atitinkamam jūrų regionui ar paregioniui nustato jūrų vandenų geros aplinkos būklės savybes, remdamosi I priede išvardytais kokybiniais deskriptoriais.

Valstybės narės atsižvelgia į orientacinius III priedo 1 lentelėje pateiktus aspektų sąrašus ir visų pirma į fizines ir chemines savybes, buveinių tipus, biologines savybes bei hidromorfologiją.

Valstybės narės taip pat atsižvelgia į pavojų ar poveikį, atsirandantį dėl žmogaus veiklos, kiekviename jūrų regione ar paregionyje, remdamosi III priedo 2 lentelėje pateiktais orientaciniais sąrašais.

2. Valstybės narės praneša Komisijai, kad atliktas įvertinimas pagal 8 straipsnio 1 dalį ir nustatymas – pagal šio straipsnio 1 dalį, per tris mėnesius nuo pastarojo pabaigimo.

3. Taikant 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu ir remiantis I ir III priedais iki 2010 m. liepos 15 d. nustatomi kriterijai ir metodikos standartai, kuriuos turi taikyti valstybės narės ir kuriais remiantis iš dalies keičiami neesminiai šios direktyvos elementai, juos papildant, kad būtų užtikrintas nuoseklumas ir kad būtų galima palyginti, koku mastu skirtinguose jūrų regionuose ar paregioniuose pasiekta gera aplinkos būklė. Prieš pasiūlydama tokius kriterijus ir standartus, Komisija konsultuojasi su visomis suinteresuotomis šalimis, įskaitant regionines jūrų konvencijas.

10 straipsnis

Aplinkos apsaugos tikslų nustatymas

1. Remdamosi pagal 8 straipsnio 1 dalį atliktu pradiniu įvertinimu valstybės narės kiekvienam jūrų regionui ar paregioniui nustato išsamius aplinkos apsaugos tikslus ir susijusius rodiklius savo jūrų vandenims, kuriais remiamasi siekiant geros aplinkos būklės jūrų aplinkoje, atsižvelgdamos į III priedo 2 lentelėje pateiktą orientacinį pavojų ir poveikių sąrašą ir IV priede pateiktą orientacinį savybių sąrašą.

Nustatydamos tuos tikslus ir rodiklius valstybės narės atsižvelgia į tai, kad tų pačių vandenų atžvilgiu taip pat taikomi atitinkami

esami aplinkos apsaugos tikslai, nustatyti nacionaliniu, Bendrijos arba tarptautiniu lygiu, užtikrinant, kad šie tikslai būtų suderinami tarpusavyje ir kad kiek įmanoma taip pat būtų atsižvelgiama į atitinkamą tarpvalstybinį poveikį ir veiksnius.

2. Valstybės narės aplinkos apsaugos tikslus Komisijai praneša per tris mėnesius nuo tų tikslų nustatymo.

11 straipsnis

Stebėsenos programos

1. Remdamosi pagal 8 straipsnio 1 dalį atliktu pradiniu įvertinimu valstybės narės nustato ir įgyvendina suderintas stebėsenos programas, skirtas nuolat vertinti joms priklausančių jūrų vandenų aplinkos būklę, remdamosi III priede pateiktais orientaciniais aspektų sąrašais ir V priede pateiktu sąrašu ir vadovaudamosi pagal 10 straipsnį nustatytais aplinkos apsaugos tikslais.

Stebėsenos programos yra suderintos tarpusavyje jūrų regionuose ir paregioniuose ir pagrįstos atitinkamomis vertinimo ir stebėsenos nuostatomis, nustatytomis Bendrijos teisės aktuose, įskaitant Buveinių ir Paukščių direktyvas, arba pagal tarptautinius susitarimus ir turi būti su šiomis nuostatomis suderinamos.

2. Vieno jūros regiono ar paregionio valstybės narės, remdamosi 1 dalies nuostatomis, parengia stebėsenos programas ir suderinamumo bei koordinavimo tikslais stengiasi užtikrinti, kad:

a) vertinimo metodai jūrų regione ar paregionyje būtų suderinti, kad būtų galima lengviau palyginti stebėsenos rezultatus;

b) būtų atsižvelgta į atitinkamą tarpvalstybinį poveikį ir veiksnius.

3. Valstybės narės apie stebėsenos programas praneša Komisijai per tris mėnesius nuo jų parengimo.

4. Taikant 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu nustatomos specifikacijos bei standartizuoti metodai, kuriuose atsižvelgiama į esamus išipareigojimus ir kuriais užtikrinamas stebėsenos bei vertinimo rezultatų palyginamumas, bei kuriais iš dalies keičiamos neesminės šios direktyvos nuostatos, ją papildant.

12 straipsnis

Pranešimai ir Komisijos teikiamas įvertinimas

Remdamasi visais pagal 9 straipsnio 2 dalį, 10 straipsnio 2 dalį ir 11 straipsnio 3 dalį pateiktais pranešimais dėl kiekvieno jūrų regiono arba paregionio, Komisija kiekvienos valstybės narės atveju įvertina, ar aspektai, apie kuriuos pranešta, yra tinkamas pagrindas šios direktyvos reikalavimams įvykdyti, ir gali paprašyti atitinkamos valstybės narės pateikti turimą ir būtiną papildomą informaciją.

Atlikdama šiuos vertinimus Komisija atsižvelgia į sistemų skirtinguose jūrų regionuose arba paregionuose bei visoje Bendrijoje darną.

Komisija, gavusi visus tuos pranešimus, per šešis mėnesius informuoja atitinkamas valstybes nares, ar, jos manymu, aspektai, apie kuriuos pranešta, atitinka šios direktyvos nuostatas, ir pateikia nuorodas dėl visų pakeitimų, kurie, jos nuomone, yra reikalingi.

III SKYRIUS

JŪRŲ STRATEGIJOS: PRIEMONIŲ PROGRAMOS

13 straipsnis

Priemonių programos

1. Valstybės narės kiekvieno atitinkamo jūrų regiono ar paregionio atžvilgiu nustato priemones, kurių reikia imtis kad būtų pasiekta ar išlaikyta gera aplinkos būklė, kaip nustatyta pagal 9 straipsnio 1 dalį, joms priklausančiuose jūrų vandenyse.

Tos priemonės parengiamos remiantis pagal 8 straipsnio 1 dalį atliktu pradiniu įvertinimu ir vadovaujantis pagal 10 straipsnio 1 dalį iškeltais aplinkos apsaugos tikslais bei atsižvelgiant į VI priede išvardytus priemonių tipus.

2. Valstybės narės pagal 1 dalį parengtas priemones įtraukia į priemonių programą, atsižvelgdamos į pagal Bendrijos teisės aktus, visų pirma pagal Direktyvą 2000/60/EB, 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 91/271/EEB dėl miesto nuotėkų valymo⁽¹⁾ ir 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/7/EB dėl maudyklų vandens kokybės valdymo⁽²⁾, taip pat ir būsimus teisės aktus dėl aplinkos apsaugos kokybės standartų vandens politikos srityje, arba tarptautinius susitarimus.

3. Pagal 2 dalį rengdamos priemonių programą, valstybės narės deramai atsižvelgia į tvarų vystymąsi ir ypač į socialinį

⁽¹⁾ OL L 135, 1991 5 30, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 64, 2006 3 4, p. 37.

ir ekonominę numatytų priemonių poveikį. Valstybės narės, siekdamos pagelbėti 7 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai arba nurodytoms kompetentingoms institucijoms integruotai vykdyti savo uždavinius, gali nustatyti arba sukurti administracines sistemas, kad būtų galima iš tokios sąveikos turėti naudos.

Prieš įdiegdamos naujas priemones valstybės narės užtikrina, kad priemonės būtų ekonomiškai ir techniškai įmanomos, ir atlieka poveikio vertinimus, apimančius ir ekonominės naudos analizę.

4. Pagal šį straipsnį parengtos priemonių programos apima erdvės apsaugos priemones, kurios prisideda prie nuoseklių ir pavyzdinių saugomų jūrų teritorijų tinklų kūrimo, tinkamai apima sudėtinių ekosistemų įvairovę, pavyzdžiui, specialias saugomas teritorijas pagal Buveinių direktyvą, specialias saugomas teritorijas pagal Paukščių direktyvą, ir saugomas jūrų teritorijas, kaip yra susitarusios Bendrija ir atitinkamos valstybės narės pagal tarptautinius ar regioninius susitarimus, kurių šalimis jos yra.

5. Jei valstybės narės mano, kad žmogaus veiklos valdymas Bendrijos arba tarptautiniu lygmeniu gali turėti didelio poveikio jūrų aplinkai, ypač 4 dalyje minimose srityse, jos atskirai ar bendrai kreipiasi į atsakingą instituciją arba atitinkamą tarptautinę organizaciją siekdamos apsvarstyti ir galbūt patvirtinti priemones, kurios gali būti reikalingos norint pasiekti šios direktyvos tikslus, kad būtų galima išsaugoti ar, jei reikia, atkurti ekosistemų vientisumą, struktūrą ir veiklą.

6. Ne vėliau kaip 2013 m. valstybės narės kiekvieno jūrų regiono ar paregionio atžvilgiu viešai paskelbia atitinkamą informaciją apie aspektus, minimus 4 ir 5 dalyse.

7. Valstybės narės savo priemonių programose nurodo, kaip priemonės turi būti įgyvendinamos ir kaip jomis bus prisidedama prie pagal 10 straipsnio 1 dalį nustatytų aplinkos apsaugos tikslų pasiekimo.

8. Valstybės narės apsvarsto savo priemonių programų reikšmę vandenims, esantiems už joms priklausančių jūrų vandenų ribos, siekiant sumažinti žalos šiems vandenims pavojų ir padaryti teigiamą poveikį šiems vandenims.

9. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms atitinkamoms valstybėms narėms apie savo priemonių programas per tris mėnesius nuo jų nustatymo.

10. Atsižvelgdamos į 16 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad programos būtų pradėtos vykdyti per vienerius metus nuo jų nustatymo.

14 straipsnis

Išimtys

1. Jei valstybė narė jai priklausančiuose jūrų vandenyse gali nustatyti atvejus, kuriais dėl bet kurios a–d punktuose išvardytų priežasčių aplinkos apsaugos tikslai arba gera aplinkos būklė visais aspektais negali būti pasiekti priemonėmis, kurių imasi ta valstybė narė, arba dėl e punkte nurodytų priežasčių negali būti pasiekti per atitinkamą terminą:

- a) veiksmai arba neveikimas, už kuriuos atitinkama valstybė narė nėra atsakinga;
- b) gamtinės priežastys;
- c) *force majeure*;
- d) jūrų vandenų fizinių savybių modifikacijos ir pakeitimai, atsiradę dėl veiksmų, kurių imtasi dėl priežasčių, susijusių su itin svarbiais viešaisiais interesais, nusvėrusių neigiamą poveikį aplinkai, įskaitant tarpvalstybinį poveikį;
- e) gamtinės sąlygos, kurios neleidžia laiku pagerinti atitinkamų jūrų vandenų būklę.

Atitinkama valstybė narė aiškiai nurodo tokius atvejus savo priemonių programoje ir savo nuomonę pagrindžia Komisijai. Nurodydamos atvejus valstybės narės įvertina pasekmes atitinkamame jūrų regione ar paregionyje esančioms valstybėms narėms.

Tačiau atitinkama valstybė narė imasi tinkamų *ad hoc* priemonių, kad galėtų toliau siekti aplinkos apsaugos tikslų, užkirstų kelią tolesniam dėl b, c ar d punktuose nurodytų priežasčių paveiktų jūrų vandenų būklės blogėjimui ir sušvelnintų neigiamą poveikį jūrų regiono ar paregionio lygmeniu arba kitos valstybės narės jūrų vandenyse.

2. Susidarius 1 dalies d punkte nurodytai padėčiai, valstybės narės užtikrina, kad dėl modifikacijų ir pakeitimų netaptų visam laikui nebeįmanoma pasiekti arba nebūtų sutrukdyta siekti geros aplinkos būklės jūrų regiono ar paregionio lygmeniu arba kitos valstybės narės jūrų vandenyse.

3. 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytos *ad hoc* priemonės jei įmanoma integruojamos į priemonių programas.

4. Valstybės narės parengia ir įgyvendina visus 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus jūrų strategijų elementus, tačiau, išskyrus 8 straipsnyje nurodytą pradinį įvertinimą, nereikalaujama, kad tai darydamos jos imtųsi konkrečių veiksmų, jeigu nėra didelio pavojaus jūrų aplinkai arba jeigu išlaidos būtų neproporcingos atsižvelgiant į pavojų jūrų aplinkai ir jei būklė toliau neblogėja.

Jei valstybė narė nesiima jokių veiksmų dėl kurios nors iš šių priežasčių, ji pateikia Komisijai būtinus savo sprendimui pagrįsti įrodymus, kartu siekdama nesutrukdyti pasiekti gerą aplinkos būklę.

15 straipsnis

Rekomendacijos dėl Bendrijos veiksmų

1. Jei valstybė narė nustato problemą, kuri turi poveikio jai priklausančių jūrų vandenų aplinkos būklei ir kurios negalima išspręsti nacionaliniu lygmeniu priimtomis priemonėmis ar kuri yra susijusi su kita Bendrijos politika ar tarptautiniu susitarimu, ji atitinkamai informuoja Komisiją ir pateikia motyvus savo nuomonei pagrįsti.

Komisija pateikia atsakymą per šešis mėnesius.

2. Jei prireikia Bendrijos institucijų veiksmų, valstybės narės teikia tinkamas rekomendacijas Komisijai ir Tarybai dėl priemonių, susijusių su 1 dalyje nurodytomis problemomis. Jei kitaip nenumato atitinkami Bendrijos teisės aktai, Komisija į tokias rekomendacijas atsako per šešis mėnesius ir, prirėkęs, įvertina tas rekomendacijas pristatydama susijusius pasiūlymus Europos Parlamentui ir Tarybai.

16 straipsnis

Pranešimai ir Komisijos teikiamas įvertinimas

Remdamasi pagal 13 straipsnio 9 dalį pateiktais pranešimais apie priemonių programas Komisija įvertina, ar kiekvienos valstybės narės atveju praneštos programos yra tinkamas pagrindas atitikti šios direktyvos reikalavimus, ir gali paprašyti atitinkamos valstybės narės pateikti turimą ir būtiną papildomą informaciją.

Atlikdama šiuos vertinimus Komisija atsižvelgia į priemonių programų suderinamumą skirtinguose jūrų regionuose arba paregioniuose ir visoje Bendrijoje.

Komisija, gavusi visus tuos pranešimus, per šešis mėnesius informuoja atitinkamas valstybes nares, ar, jos manymu, priemonių programos, apie kurias pranešta, atitinka šios direktyvos nuostatas, ir pateikia nuorodas dėl visų pakeitimų, kuriuos mano esant reikalingus.

IV SKYRIUS

ATNAUJINIMAS, ATASKAITOS IR VISUOMENĖS INFORMAVIMAS

17 straipsnis

Atnaujinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvieno atitinkamo jūrų regiono ar paregionio jūrų strategijos būtų nuolat atnaujinamos.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės kas šešerius metus nuo jūrų strategijų pradinio parengimo suderinta tvarka, kaip numatyta 5 straipsnyje, peržiūri šiuos savo strategijų aspektus:

a) geros aplinkos būklės pradinį įvertinimą ir nustatymą, numatytus atitinkamai 8 straipsnio 1 dalyje ir 9 straipsnio 1 dalyje;

b) pagal 10 straipsnio 1 dalį nustatytų aplinkos apsaugos tikslų;

c) pagal 11 straipsnio 1 dalį parengtų stebėsenos programų;

d) pagal 13 straipsnio 2 dalį parengtų priemonių programų.

3. Po 2 dalyje numatytų peržiūrų atlikti atnaujinimai per tris mėnesius nuo jų paskelbimo pagal 19 straipsnio 2 dalį persiunčiami Komisijai, regioninėms jūrų konvencijoms ir kitoms atitinkamoms valstybėms narėms.

4. 12 ir 16 straipsniai šiam straipsniui taikomi *mutatis mutandis*.

18 straipsnis

Tarpinės ataskaitos

Valstybės narės per trejus metus nuo kiekvienos priemonių programos arba jos atnaujinimo paskelbimo pagal 19 straipsnio 2 dalį pateikia Komisijai trumpą tarpinę ataskaitą, kurioje aprašoma tos programos įgyvendinimo pažanga.

19 straipsnis

Konsultacijos su visuomene ir informavimas

1. Vadovaudamosi atitinkamais galiojančiais Bendrijos teisės aktais, valstybės narės užtikrina, kad visoms suinteresuotoms šalims iš anksto ir veiksmingai būtų suteiktos galimybės dalyvauti įgyvendinant šią direktyvą, jei įmanoma, įtraukiant esamas valdymo institucijas ar struktūras, įskaitant regionines jūros konvencijas, mokslines patariamąsias įstaigas ir regionines patariamąsias tarybas.

2. Valstybės narės paskelbia jūrų strategijų ir jų atnaujinimų santraukas, ir sudaro sąlygas visuomenei pateikti dėl jų pastabas, dėl šių aspektų:

a) pradinio geros aplinkos būklės įvertinimo ir nustatymo, kaip numatyta atitinkamai 8 straipsnio 1 dalyje ir 9 straipsnio 1 dalyje;

b) pagal 10 straipsnio 1 dalį nustatytų aplinkos apsaugos tikslų;

c) pagal 11 straipsnio 1 dalį parengtų stebėsenos programų;

d) pagal 13 straipsnio 2 dalį parengtų priemonių programų.

3. Galimybę susipažinti su informacija apie aplinką reglamentuoja 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką⁽¹⁾.

Pagal Direktyvą 2007/2/EB valstybės narės suteikia Komisijai teisę susipažinti su tais duomenimis ir informacija, gautais atlikus pradinį įvertinimą pagal 8 straipsnio nuostatas ir įgyvendinant stebėsenos programas, nustatytas pagal 11 straipsnio nuostatas, ir teises jais naudotis, kad Komisija galėtų vykdyti su šia direktyva susijusias savo užduotis, ypač Bendrijos jūrų aplinkos būklės peržiūrą pagal 20 straipsnio 3 dalies b punkto nuostatas.

Ne vėliau, kaip per šešis mėnesius nuo duomenų ir informacijos, gautų atlikus pradinį įvertinimą pagal 8 straipsnio nuostatas ir įgyvendinant stebėsenos programas, nustatytas pagal 11 straipsnio nuostatas, gavimo datos, tokia informacija ir duomenys pateikiami Europos aplinkos agentūrai, kad ji galėtų vykdyti savo užduotis.

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

20 straipsnis

Komisijos ataskaitos

1. Komisija paskelbia pirmąją šios direktyvos įgyvendinimo įvertinimo ataskaitą per dvejus metus nuo tada, kai gaunamos visos priemonių programos ir, bet kuriuo atveju, ne vėliau kaip 2019 m.

Vėliau tolesnes ataskaitas Komisija skelbia kas šešerius metus. Ataskaitas ji teikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Komisija ne vėliau kaip 2012 m. liepos 15 d. paskelbia ataskaitą, kurioje įvertina, kaip ši direktyva prisideda prie to, kad būtų vykdomos valstybių narių arba Bendrijos tarptautiniu ar Bendrijos lygmenimis esamos pareigos, išsipareigojimai ir iniciatyvos jūrų vandenų aplinkos apsaugos srityje.

Ši ataskaita turi būti pateikta Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. 1 dalyje numatytose ataskaitose pateikiama:

- a) šios direktyvos įgyvendinimo pažangos apžvalga;
- b) Bendrijos jūrų aplinkos būklės peržiūra, kuri atliekama kartu su Europos aplinkos agentūra ir atitinkamomis regioninėmis jūrų ir žuvininkystės organizacijomis bei konvencijomis;
- c) jūrų strategijų apžvalga ir pasiūlymai dėl jų tobulinimo;
- d) pagal 12 ir 16 straipsnius iš valstybių narių gautos informacijos ir Komisijos pagal 16 straipsnį atliktų įvertinimų santrauka, susijusi su informacija, gauta iš valstybių narių pagal 15 straipsnį;
- e) atsakymo į kiekvieną pagal 18 straipsnį Komisijai pateiktą valstybių narių ataskaitą santrauka;
- f) atsakymų į Europos Parlamento ir Tarybos pastabas dėl anksčiau jūrų strategijų santrauka;
- g) santrauka apie kitų Bendrijos politikos krypčių indėlį siekiant šios direktyvos tikslų.

21 straipsnis

Saugomų teritorijų pažangos ataskaitos

Remdamasi valstybių narių iki 2013 m. pateikta informacija ir atsižvelgdama į esamus išsipareigojimus pagal taikytiną Bendrijos teisę, taip pat Bendrijos ir valstybių narių tarptautinius išsipareigojimus, Komisija iki 2014 m. pateikia ataskaitą, kurioje aptariama pažanga steigiant saugomas jūrų teritorijas.

Ši ataskaita pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai.

22 straipsnis

Bendrijos finansavimas

1. Atsižvelgiant į tai, kaip svarbu nustatyti jūrų strategijas, šios direktyvos įgyvendinimas remiamas pagal Bendrijos finansines priemones, vadovaujantis taikytinomis taisyklėmis ir sąlygomis.

2. Valstybių narių parengtas programos bendrai finansuoja ES pagal esamas finansines priemones.

23 straipsnis

Šios direktyvos peržiūra

Komisija peržiūri šią direktyvą iki 2023 m. liepos 15 d. ir prireikus pasiūlo būtinus pakeitimus.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Techninės adaptacijos

1. III, IV ir V priedai gali būti iš dalies keičiami atsižvelgiant į mokslinę ir techninę pažangą, taikant 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, atsižvelgiant į 17 straipsnio 2 dalyje nustatytus jūrų strategijų peržiūros ir atnaujinimo laikotarpius.

2. Pagal 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą:

- a) gali būti priimti I, III, IV ir V priedų taikymo metodiniai standartai;
- b) gali būti priimti techniniai formatai, skirti duomenų, įskaitant statistinius ir kartografinius, perdavimui ir apdorojimui.

25 straipsnis

Reguliavimo komitetas

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.
3. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

26 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2010 m. liepos 15 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Tvirtindamos tas priemones, valstybės narės jose pateikia nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda pateikiama jas oficialiai skelbiant. Nuorodos pateikimo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Valstybės narės, neturinčios jūrų vandenų, įgyvendina tik tas nuostatas, kurios būtinos užtikrinti, kad būtų laikomasi 6 ir 7 straipsniuose numatytų reikalavimų.

Jei tokios nuostatos jau galioja pagal nacionalinės teisės aktus, atitinkamos valstybės narės pateikia Komisijai tokių nuostatų tekstus.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2008 m. birželio 17 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. LENARČIČ

I PRIEDAS

Kokybiniai deskriptoriai, pagal kuriuos nustatoma gera aplinkos būklė

(nurodyti 3 straipsnio 5 dalyje, 9 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 3 dalyje ir 24 straipsnyje)

1. Biologinė įvairovė yra išsaugota. Buveinių kokybė ir paplitimas, taip pat rūšių pasiskirstymas ir gausa atitinka vyraujančias fiziografines, geografines ir klimatinės sąlygas.
2. Nevietinių rūšių introdukuotų dėl žmogaus veiklos yra tokio lygio, kuris neigiamai nekeičia ekosistemų pobūdžio.
3. Komerciniams tikslams naudojamos žuvų, moliuskų ir vėžiagyvių populiacijos neviršija saugių biologinių ribų ir jų pasiskirstymas pagal amžių ir dydį parodo gerą išteklių būklę.
4. Visų žinomų jūrinių mitybos tinklų elementų gausumas ir įvairovė normalūs, o jų lygis gali užtikrinti ilgalaikę rūšių gausą ir visišką jų reprodukcinio pajėgumo išsaugojimą.
5. Žmogaus sukelta eutrofizacija yra sumažinta, ypač jos neigiamas poveikis, pvz., biologinės įvairovės praradimas, ekosistemos nykimas, žalingas dumblių žydėjimas ir deguonies trūkumas dugno vandenyse.
6. Jūros dugno vientisumas yra tokio lygio, kad užtikrinamas ekosistemų struktūros ir funkcijų išsaugojimas, o ypač nėra neigiamo poveikio bentoso ekosistemoms.
7. Hidrografinių sąlygų negrįžtamas pakeičimas neturi neigiamo poveikio jūros ekosistemoms.
8. Teršalų koncentracijos lygis yra toks, kad nesukelia taršos poveikio.
9. Teršalai žmogaus maistui skirtoje žuvelyje ir kituose jūros produktuose neviršija Bendrijos teisės aktuose nustatyto lygio ar kitų atitinkamų standartų.
10. Jūrą teršiančios šiukšlės ir jų kiekis nedaro žalos pakrančių ir jūros aplinkai.
11. Energijos, įskaitant povandeninį triukšmą, pateikimas yra tokio masto, kad neturi neigiamo poveikio jūros aplinkai.

Siekdamos nustatyti geros aplinkos būklės jūrų regione ar paregionyje savybes, kaip numatyta 9 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės įvertina kiekvieną šiame priede išvardytą kokybinį deskriptorių, kad nustatytų tuos deskriptorius, kurie turi būti naudojami nustatant gerą aplinkos būklę tame jūrų regione ar paregionyje. Jei valstybė narė mano, kad netikslinga naudoti vieną ar kelis iš šių deskriptorių, ji pateikia įrodymus Komisijai, pateikdama pranešimą pagal 9 straipsnio 2 dalį.

II PRIEDAS

Kompetentingos institucijos

(nurodytos 7 straipsnio 1 dalyje)

1. Kompetentingos institucijos ar institucijų pavadinimas ir adresas – nurodytos institucijos ar institucijų oficialus pavadinimas ir adresas.
 2. Kompetentingos institucijos ar institucijų teisinis statusas – kompetentingos institucijos ar institucijų teisinio statuso trumpas apibūdinimas.
 3. Pareigos – trumpas kompetentingos institucijos ar institucijų teisinių ir administracinių pareigų bei jos funkcijų atitinkamuose jūrų vandenyse aprašymas.
 4. Narystė – kai kompetentinga institucija ar institucijos koordinuoja kitų kompetentingų institucijų veiklą, būtinas pastarųjų institucijų sąrašas ir institucijų užmegztų ryšių, skirtų koordinavimui užtikrinti, santrauka.
 5. Regioninis ar paregioninis koordinavimas – būtina mechanizmų, nustatytų siekiant užtikrinti koordinavimą tarp valstybių narių, kurioms priklausančys jūrų vandenys yra tame pačiame jūrų regione ar paregionyje, santrauka.
-

III PRIEDAS

Orientaciniai būdingų savybių, pavojų ir poveikio sąrašai

(nurodyta 8 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 3 dalyje, 10 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje)

1 lentelė

Būdingos savybės

Fizinės ir cheminės savybės	<ul style="list-style-type: none"> — Jūros dugno topografija ir batimetrija; — metinis ir sezoninis temperatūros režimas ir ledo danga, srovių greitis, apvelingas, bangų poveikis, maišymosi savybės, drumstumumas, aktyvumo trukmė; — druskingumo pasiskirstymas erdvės ir laiko atžvilgiu; — maistingųjų medžiagų (DIN, TN, DIP, TP, TOC) ir deguonies pasiskirstymas erdvės ir laiko atžvilgiu; — pH, pCO₂ charakteristikos ar lygiavertė informacija jūrų vandens rūgštėjimui nustatyti.
Buveinių tipai	<ul style="list-style-type: none"> — Vyraujantis(-tys) jūros dugno ir vandens stromės buveinių tipas(-ai) su būdingų fizinių ir cheminių savybių apibūdinimu, pavyzdžiui, gylis, vandens temperatūros režimas, srovės ir kitas vandens judėjimas, druskingumas, struktūra ir dugno substrato sudėtis; — tam tikrų buveinių tipų, ypač pagal Bendrijos teisės aktus (Buveinių direktyvą ir Paukščių direktyvą) arba tarptautines konvencijas pripažintų arba nustatytų ypač įdomiais moksliniu arba biologinės įvairovės požiūriu, nustatymas ir kartografavimas; — buveinės zonose, kurios dėl savo savybių, vietos arba strateginės svarbos turėtų būti atskirai nurodytos. Tai gali būti teritorijos, veikiamos intensyvių arba specifinių pavojų, arba teritorijos, kuriose reikalingas specialus apsaugos režimas.
Biologinės savybės	<ul style="list-style-type: none"> — Biologinių bendrijų, susijusių su vyraujančiomis jūros dugno ir vandens stromės buveinėmis, aprašymas. Į jį būtų įtraukta informacija apie fitoplanktono ir zooplanktono bendrijas, įskaitant rūšis ir sezoninį bei geografinį kintamumą; — informacija apie gaubtasėklius, didžiuosius dumblius, bestuburę dugno gyvūniją, įskaitant rūšinę sudėtį, biomasę ir metinį ir (arba) sezoninį kintamumą; — informacija apie žuvų populiacijų struktūrą, įskaitant populiacijų gausą, pasiskirstymą ir amžiaus arba dydžio struktūrą; — populiacijų dinamikos, jūrų regione ar paregionyje pasitaikančių jūrų žinduolių ir roplių rūšių natūralaus ir realaus pasiskirstymo bei būklės aprašymas; — populiacijų dinamikos, jūrų regione ar paregionyje pasitaikančių rūšių jūrų paukščių natūralaus ir realaus pasiskirstymo bei būklės apibūdinimas; — populiacijų dinamikos, kitų jūrų regione ar paregionyje pasitaikančių rūšių, kurios yra Bendrijos teisės aktų arba tarptautinių susitarimų reglamentavimo objektas, natūralaus ir realaus pasiskirstymo ir būklės apibūdinimas; — jūrų regione ar paregionyje esančių ne vietinių, egzotiškų rūšių arba, jei reikia, genetiškai besiskiriančių vietinių rūšių laikino atsiradimo, gausumo ir geografinio pasiskirstymo aprašas.
Kitos savybės	<ul style="list-style-type: none"> — Su cheminėmis medžiagomis susijusios padėties, įskaitant susirūpinimą keliančias chemines medžiagas, nuosėdų užterštumo, židinių, sveikatos problemų, floros ir faunos (visų pirma skirtos žmonių maistui) užterštumo apibūdinimas; — bet kurių kitų savybių, tipiškų ar būdingų jūrų regionui arba paregionui, apibūdinimas.

2 lentelė

Pavojai ir poveikis

Fizinis nykimas	<ul style="list-style-type: none"> — Slopinimas (pvz., dirbtinėmis struktūromis, gilinant dugną iškastos žemės šalinimu); — sandarinimas (pvz., ilgalaikėmis konstrukcijomis).
Fizinė žala	<ul style="list-style-type: none"> — Dumblėjimo pokyčiai (pvz., dėl nuotakų, padidėjusių nuotekų, dugno gilinimo ir (arba) gilinant dugną iškastos žemės šalinimo); — krantų irimas (pvz., poveikis jūros dugnui dėl komercinės žvejybos, laivybos, inkaravimo); — pasirinktinė gavyba (pvz., jūros dugno ir po juo esančio grunto gyvųjų ir negyvųjų išteklių paieškos ir naudojimo).
Kitas fizinis trikdymas	<ul style="list-style-type: none"> — Triukšmas po vandeniu (pvz., dėl laivybos, akustinių povandeninių įtaisų); — jūros tarša šiukšlėmis.
Kišimasis į hidrologinius procesus	<ul style="list-style-type: none"> — Dideli terminio režimo pokyčiai (pvz., dėl nuotakų iš elektrinių); — dideli druskingumo režimo pokyčiai (pvz., dėl konstrukcijų, kurios trikdo vandens judėjimą, vandens ėmimo).
Užterštumas pavojingomis medžiagomis	<ul style="list-style-type: none"> — Sintetinių junginių (pvz., prioritetinės medžiagos pagal Direktyvą 2000/60/EB, susijusios su jūrų aplinka, be kita ko, pesticidai, organinės apnašas šalinančios medžiagos, farmacijos produktai, susidarantys, pvz., dėl išmetimų iš pasklidusių taršos šaltinių, taršos iš laivų, atmosferinių iškritų) ir biologiškai aktyvių medžiagų patekimas; — nesintetinių medžiagų ir junginių patekimas (pvz., sunkiųjų metalų, angliavandenilių, susidarantių, pvz., dėl taršos iš laivų ir naftos, dujų bei mineralų paieškų ir gavybos, atmosferinių iškritų, įtekančių upių poveikio); — radionuklidų patekimas.
Nuolatinis ir (arba) tikslingas teršalų išmetimas	<ul style="list-style-type: none"> — Kitų medžiagų (skysčių, kietų medžiagų arba dujų) patekimas į jūros vandenį dėl nuolatinio ir (arba) tikslingo jų išmetimo į jūros aplinką, kuris leidžiamas pagal kitus Bendrijos teisės aktus ir (arba) tarptautines konvencijas.
Praturtinimas maistingomis ir organinėmis medžiagomis	<ul style="list-style-type: none"> — Trąšų ir kitų azoto ir fosforo turinčių medžiagų patekimas (pvz., iš taškinių ir išsklaidytų taršos šaltinių, įskaitant žemės ūkį, vandens ūkį, atmosferinės iškritos); — organinių medžiagų patekimas (pvz., kanalizacijos nuotekos, marikultūra, įtekančių upių poveikis).
Biologinis trikdymas	<ul style="list-style-type: none"> — Mikrobinių patogenų patekimas; — nevietinių rūšių patekimas ir perkėlimas; — atrankinė rūšių, įskaitant atsitiktinai pagaunamas nenumatytas rūšis, gavyba (pvz., komercinė žvejyba ir rekreacinė žvejyba).

IV PRIEDAS

Orientacinis savybių, į kurias reikia atsižvelgti siekiant nustatyti aplinkosaugos tikslus, sąrašas

(nurodytas 10 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje)

1. Pakankamai aptarti aspektai, apibūdinantys jūrų regiono arba paregionio jūrų vandenį, kuriuose valstybės narės turi suverenumą arba jurisdikciją.
2. Poreikis nustatyti: a) tikslus, nustatančius siektinas sąlygas, pagrįstas geros aplinkos būklės nustatymu; b) įvertinamus tikslus ir susijusius rodiklius, sudarančius sąlygas stebėsenai ir įvertinimui; ir c) veiklos tikslus, susijusius su konkrečiomis įgyvendinimo priemonėmis, kurios padeda jų siekti.
3. Siektinos ar išsaugotinos aplinkos būklės nustatymas ir tos būklės formulavimas pagal aspektų, kuriais apibūdinami valstybei narei jūrų regione arba paregionyje priklausantys jūrų vandenys, įvertinamas savybes.
4. Tikslų nuoseklumas; jų tarpusavio prieštaravimų nebuvimas.
5. Tikslams pasiekti reikalingų išteklių nustatymas.
6. Tikslų, įskaitant galimus pereinamojo laikotarpio tikslus, formulavimas ir laikotarpis jiems pasiekti.
7. Rodiklių, skirtų pažangai stebėti ir padėti priimti valdymo sprendimus siekiant tikslų įgyvendinimo, nustatymas.
8. Prireikus – atskaitos taškų (tikslinių ir ribinių) nustatymas.
9. Nustatant tikslus tinkamai atsižvelgiama į socialines ir ekonomines reikmes.
10. Aplinkos apsaugos tikslų, su jais susijusių rodiklių ir ribinių bei tikslinių verčių, nustatytų atsižvelgiant į 1 straipsnyje nustatytus aplinkos apsaugos tikslus, nagrinėjimas, siekiant įvertinti, ar įgyvendinus tikslus jūrų vandenų, esančių jūrų regione kuriame valstybės narės turi suverenumą arba jurisdikciją, būklė juos atitinka.
11. Tikslų suderinamumas su uždaviniais, kurių siekti Bendrija ir jos valstybės narės įsipareigojo pagal atitinkamus tarptautinius ir regioninius susitarimus, naudojant tuos, kurie yra svarbiausi atitinkamam jūrų regionui ar paregionui, siekiant 1 straipsnyje nustatytų aplinkos apsaugos tikslų.
12. Parengus tikslų ir rodiklių rinkinį, jie turėtų būti nagrinėjami kartu atsižvelgiant į šios direktyvos 1 straipsnyje nustatytus aplinkos apsaugos tikslus, siekiant įvertinti, ar įgyvendinus tikslus jūrų aplinkos būklė juos atitiktų.

V PRIEDAS

Stebėsenos programos

(nurodytos 11 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje)

1. Poreikis teikti informaciją, skirtą aplinkos būklei įvertinti ir nustatyti, kokia pažanga padaryta ir kokią pažangą dar reikia padaryti siekiant geros aplinkos būklės pagal III priedą ir kriterijus bei metodikos standartus, kurie turi būti apibrėžti pagal 9 straipsnio 3 dalį.
2. Poreikis užtikrinti informacijos rengimą, kad būtų galima nustatyti 10 straipsnyje numatytų aplinkos apsaugos tikslų tinkamus rodiklius.
3. Poreikis užtikrinti informacijos rengimą, kad būtų galima įvertinti 13 straipsnyje nurodytų priemonių poveikį.
4. Poreikis į programas įtraukti veiklą, padedančią nustatyti pokyčio priežastį ir todėl – galimas korekcinės priemonės, kurių reikėtų imtis siekiant atkurti gerą aplinkos būklę, nustačius nukrypimus nuo siekiamos būklės.
5. Poreikis teikti informaciją apie cheminius teršalus žmonių maistui skirtose rūšyse komercinės žvejybos zonose.
6. Poreikis įtraukti veiklą, skirtą patvirtinti, kad korekcinės priemonės duoda pageidaujamus pokyčius, o ne nepageidaujamą šalutinį poveikį.
7. Poreikis kaupti informaciją apie atskirus jūrų regionus ar paregionius pagal 4 straipsnį.
8. Poreikis užtikrinti vertinimo požiūrių ir metodų palyginamumą jūrų regionuose ir (arba) paregioniuose ir tarp jų.
9. Poreikis parengti technines specifikacijas ir standartizuotus metodus, skirtus stebėsenai Bendrijos lygiu, kad būtų galima palyginti informaciją.
10. Poreikis kiek įmanoma labiau užtikrinti esamų regioniniu ir tarptautiniu lygiu parengtų programų suderinamumą, siekiant skatinti šių programų nuoseklumą ir išvengti veiklos dubliavimo, naudojant tas stebėsenos gaires, kurios yra svarbiausios atitinkamam jūrų regionui ar paregionui.
11. Poreikis į 8 straipsnyje numatytą pradinį įvertinimą įtraukti aplinkos sąlygų pagrindinių pokyčių įvertinimą bei, prireikus, naujus ir išskylančius klausimus.
12. Poreikis atliekant 8 straipsnyje numatytą pradinį įvertinimą nagrinėti atitinkamus III priede išvardytus aspektus, įskaitant jų natūralų kintamumą bei įvertinti tendencijas siekiant pagal 10 straipsnio 1 dalį nustatytų aplinkos apsaugos tikslų, prireikus panaudojant nustatytus rodiklius ir jų ribines arba tikslines vertes.

VI PRIEDAS

Priemonių programos

(nurodytos 13 straipsnio 1 dalyje ir 24 straipsnyje)

1. Poveikio kontrolė: valdymo priemonės, veikiančios leistiną žmogaus veiklos mastą.
 2. Rezultatų kontrolė: valdymo priemonės, veikiančios leistiną ekosistemos komponento sutrikdymo laipsnį.
 3. Pasiskirstymo laiko ir erdvės atžvilgiu kontrolė: valdymo priemonės, kurios veikia tai, kur ir kada leidžiama vykdyti veiklą.
 4. Valdymo koordinavimo priemonės: priemonės, skirtos valdymo koordinavimui užtikrinti.
 5. Priemonės jūrų taršos atsekamumui (jei tai įmanoma) gerinti.
 6. Ekonominės skatinimo priemonės: valdymo priemonės, dėl kurių besinaudojantiems jūrų ekosistemomis yra ekonomiškai naudinga veikti taip, kad padėtų pasiekti geros aplinkos būklės tikslą.
 7. Padarinių sušvelninimo ir atkūrimo priemonės: valdymo priemonės, kuriomis žmogaus veikla orientuojama atkurti pažeistus jūrų ekosistemų komponentus.
 8. Ryšiai, suinteresuotųjų šalių dalyvavimas ir visuomenės informuotumo didinimas.
-